

VYPOŘÁDÁNÍ PŘIPOMÍNEK K MATERIÁLU S NÁZVEM:

Zpráva o stavu lidských práv v České republice v roce 2016

Dle Jednacího řádu vlády byl materiál rozeslán do mezíresortního připomínkového řízení dopisem ministra pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu dne 30. 6. 2017, s termínem dodání stanovisek do 18. 7. 2017. Vyhodnocení tohoto řízení je uvedeno v následující tabulce:

Resort	Připomínky	Vypořádání
Ministerstvo spravedlnosti	Zásadní připomínka Ke kap. I.3. Zpráva o stavu lidských práv za rok 2016 nereflektuje vývoj iniciativy týkající se systémového řešení zastupování České republiky v řízeních o individuálních a kolektivních stížnostech před mezinárodními kontrolními orgány v oblasti lidských práv za rok 2016. Tato problematika má přitom zásadní vliv na stav lidských práv v České republice, a to nejen v reálném čase, ale zejména do budoucna, neboť s ní úzce souvisí schopnost České republiky a jejích státních orgánů účinně implementovat mezinárodní závazky v oblasti lidských práv. Ostatně v části 3.3 Zprávy o stavu lidských práv za rok 2015 je této problematice věnována celá kapitola. Navrhujeme proto v úvodu shora uvedené kapitoly doplnit následující odstavce: <i>„Zpráva vlády o stavu lidských práv v České republice za rok 2015 upozornila na potřebu systémového zajištění zastupování postojů ČR v rámci jiných lidskoprávních stížnostních mechanismů, než je ESLP a Výbor OSN pro lidská práva, před nimiž je ČR zastupována vládním zmocněncem pro zastupování ČR před ESLP při Ministerstvu spravedlnosti (kromě Výboru OSN pro práva osob se zdravotním postižením jde o Výbor OSN pro odstranění všech forem diskriminace žen, Výbor OSN proti mučení, Výbor OSN pro odstranění rasové diskriminace, Výbor OSN pro práva dítěte a Evropský výbor pro sociální práva). Vyřizování příslušných agend bylo totiž nesystémově a mnohdy ne zcela jasně roztrženo mezi několik orgánů. Cílem iniciativy bylo potom nejen zajistit funkční a efektivní zastoupení ČR na mezinárodní úrovni, a tedy kvalitního věcného i právního vystupování v řízeních o projednávání jednotlivých oznámení, ale rovněž zlepšit předpoklady pro vytváření standardů ochrany lidských práv v jednotlivých oblastech, účinnou implementaci závazků, které ČR v jednotlivých úmluvách přijala, a efektivní předcházení možným budoucím porušováním práv.</i> <i>Mezi všemi dotčenými věcnými resorty panovala shoda, že veškeré zmíněné agendy by mohly být sjednoceny u kanceláře vládního zmocněnce pro zastupování ČR před</i>	Částečně akceptováno Text doplněn ve smyslu připomínky.

	<i>ESLP při Ministerstvu spravedlnosti, která má v daném ohledu nejvíce relevantních zkušeností. Vládní zmocněnec navíc koncem roku 2015 ustavil Kolegium expertů k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva, kde se setkávají odborníci ze státní správy, akademické sféry i občanského sektoru, aby společně diskutovali, jak systémové problémy odhalené ESLP řešit; podobným způsobem by mohly být implementovány např. i názory výborů OSN.</i> <i>Vláda v tomto směru svým usnesením ze dne 24. srpna 2016 č. 740 uložila příslušným resortům úkol a návrh řešení byl ve druhé polovině roku 2016 do meziresortního připomínkového řízení rozeslán.¹</i>	
	Zásadní připomínka Ke kap. I.3.2 Konstatujeme, že řada údajů je nepřesných či chybných (doporučujeme konzultovat na stránce http://portal.justice.cz/Justice2/MS/ms.aspx?o=23&j=33&k=5099&d=334696). Pokud jde o první nepřesnost, jednalo se o dva rozsudky, tyto se však vztahovaly ke třem stížnostem. Termín „věc“ byl proto zavádějící, protože v jednom případě (<i>Colloredo-Mannsfeld proti České republice</i>, stížnosti č. 15275/11 a 76058/12, rozsudek ze dne 15. prosince 2016) došlo ke spojení dvou stížností. K druhé nepřesnosti odkazujeme na oddíl 1.1.2.2. Zprávy za rok 2016 o stavu vyřizování stížností podaných proti České republice k Evropskému soudu pro lidská práva dostupné na výše uvedeném odkazu. Požadujeme proto v prvním odstavci opravit údaj o rozsudcích vůči ČR následovně: <i>„Evropský soud pro lidská práva (dále jen „ESLP“) v roce 2016 shledal porušení Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“) ze strany ČR ve dvou rozsudcích.“ [...] „V dalších 10 případech prohlásil ESLP stížnosti za nepřijatelné.“</i>	Akceptováno Text upraven dle návrhu
	Zásadní připomínka Ke kap. II.1.2. Ve vztahu k používání vyšetřovacích a zpravodajských prostředků uvádíme, že i podle judikatury Ústavního soudu je třeba vyvažovat zájem na ochraně soukromí osoby a zájem na ochraně nerušeného průběhu trestního řízení a bezpečnosti a že primárně k ochraně práv osob slouží mechanismy v rámci trestního řízení. I zahraniční právní úpravy omezují informační povinnost vůči osobám obdobným způsobem, jako tak činí	Akceptováno Text upraven dle návrhu

¹ Usnesením vlády ze dne 27. února 2017 č. 155 došlo ke schválení příslušného řešení, tedy mj. k pověření ministra spravedlnosti (potažmo vládního zmocněnce) výkonem veškeré agendy související se zastupováním České republiky v řízeních o individuálních a kolektivních oznámeních a stížnostech před příslušnými mezinárodními kontrolními orgány v oblasti lidských práv.

	česká právní úprava. Skutečnost, že je informační povinnost navázána až na skončení trestního řízení, nelze považovat za „zásadní nedostatek“, ale, jak uvádí ÚS, může být kritizovatelná z hlediska účinnosti nápravy v případě příliš dlouhých trestních řízení. V tomto smyslu požadujeme přeformulovat tvrzení o zásadní nedostatečnosti současné právní úpravy.	
	Zásadní připomínka Ke kap. II.1.1. Druhý odstavec požadujeme doplnit dvěma poznámkami pod čarou odkazujícími na judikaturu Ústavního soudu následujícím způsobem: <i>„Regulací nájemného se týkalo i několik sporů před Ústavním soudem. Kromě technických otázek vyčíslování náhrady² soud rozhodl, že stát se při těchto žalobách nemůže bránit námitkou promlčení, protože nebylo jasné, od kdy promlčecí lhůta běží. Vzhledem k tomu, že stát tento stav svou nečinností sám vyvolal, byla by námitka promlčení v rozporu s dobrými mravy.³“</i>	Akceptováno Text upraven
	Zásadní připomínka Ke kap. II.1.4 Tvrzení o nefunkčnosti zveřejňování rozhodnutí okresních a krajských soudů na stránce www.justice.cz považujeme za zavádějící. Podle příslušné instrukce ministra spravedlnosti se ve vnitřním, jakož i vnějším systému neevidují a tudíž ani nezveřejňují ta rozhodnutí, jež nebyla k uveřejnění doporučena předsedou soudu, popř. evidenčním senátem. Požadujeme proto poslední dvě věty druhého odstavce kap. II.1.4 bez náhrady vypustit.	Částečně akceptováno Text primárně směřuje na samotnou nedostupnost rozsudků nižších soudů. Byl proto upřesněn ve smyslu připomínky.
	Zásadní připomínka Ke kap. II.2.3. (odstavec 2) Konstatujeme, že shora uvedený zákon č. 56/2017 Sb. byl přijat za účelem zajištění souladu definice pozůstalé osoby s definicemi uvedenými v článku 2 odst. 1 písm. a) a b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu, která rovněž status oběti a rodinného příslušníka oběti navazuje na způsobení újmy. Tvrzení, že pozůstalé osobě musí být vždy způsobena smrtí oběti újma, není pravdivé. Může totiž jít i o osobu (např. sourozence, který žije po rozvodu rodičů s druhým	Částečně akceptováno Vypuštěna sporná tvrzení. Ponechána však praktická doporučení v poslední větě odstavce.

² Otázkou výše náhrady majetkové škody za regulaci nájemného bez právního základu v letech 2002–2006, čímž došlo k porušení práv majitelů domů na ochranu majetku ve smyslu článku 1 Protokolu č. 1 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, se zabývá rovněž Evropský soud pro lidská práva. Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3219/15 ze dne 7. června 2016, ve kterém soud podpořil metodu výpočtu náhrady škody tzv. metodou konstanty.

³ Nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2062/14 ze dne 25. října 2016.

	rodičem), která se zesnulou obětí neudržovala za jejího života žádné styky, a smrt oběti se jí nijak nedotkne, protože danou osobu v podstatě ani nezná. Na základě poznatků aplikační praxe tak bylo v souladu se směrnicí přistoupeno k zúžení původního širšího vymezení, a za oběť jsou považovány pouze osoby, které v důsledku smrti oběti skutečně utrpěly nějakou újmu, byť by se jednalo v konkrétním případě o újmu ryze nemajetkovou. Toto pojetí plně odpovídá smyslu a účelu jakýchkoliv právních norem, které zavádějí povinnost poskytovat obětem trestného činu zvláštní práva, podporu a pomoc. Požadujeme proto bez náhrady vypustit druhý odstavec předmětné kapitoly.	
	Zásadní připomínka Ke kap. II.2.3. (odstavec 4) Trestný čin pomluvy je tradičním trestným činem, který chrání právo člověka na ochranu lidské důstojnosti, osobní cti a dobré pověsti, jenž je zakotveno v čl. 10 odst. 1, 2 Listiny. Při střetu dvou zájmů je namístě uplatnit princip proporcionality, neboť nelze říci, že by snad právo médií na svobodu projevu bylo nadřazeno právům osob zakotveným v čl. 10 odst. 1, 2 Listiny. Ze skutečnosti, že trestní odpovědnost právnických osob pouze doplňuje trestní odpovědnost osob fyzických, lze učinit závěr, že média nebudou do budoucna vystavována trestní odpovědnosti o nic více, než jsou doposud vystavovány trestní odpovědnosti jednotliví novináři. Konečně verbálních trestných činů dokonce s vyššími sazbami je v trestním zákoníku mnohem víc. Požadujeme proto vypuštění shora uvedeného odstavce, jelikož ten nepřiměřeně zveličuje hypotetické problémy, jež s sebou může trestný čin pomluvy v případě trestní odpovědnosti právnických osob přinést.	Částečně akceptováno, vysvětleno Text upřesněn a upraven po vzájemné dohodě.
	Zásadní připomínka Ke kap. II.2.3 Považujeme za nezbytné zachovat kontinuitu se Zprávou o stavu lidských práv v roce 2015 a popsat stručně důležité diskuse, které mohou ovlivnit vnitrostátní právní rámec postihu špatného zacházení podle článku Evropské úmluvy o lidských právech. Požadujeme proto doplnit kapitolu o následující odstavec: <i>„Rovněž v roce 2016 (srov. Zprávu o stavu lidských práv v roce 2015) pokračovaly v rámci Výboru proti mučení Rady vlády pro lidská práva odborné diskuse na téma adekvátního právního rámce postihu špatného zacházení podle článku 3 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, který je nezbytný pro naplnění požadavku účinného vyšetřování zakázaných forem zacházení (mučení, nelidského a ponižujícího zacházení) podle daného ustanovení. S ohledem na komplexnost celé otázky vznikly v průběhu roku 2016 tři studie, jejichž cílem bylo důkladněji popsat jednotlivé oblasti dané problematiky. Zaměřily se na analýzu závazků, které pro stát – co do povinnosti</i>	Částečně akceptováno Text doplněn ve smyslu připomínky na začátek kapitoly č. 3.

	<i>trestněprávně stíhat špatné zacházení – vyplývají z mezinárodních závazků, zejména potom z Úmluvy OSN proti mučení z roku 1984 a z článku 3 Evropské úmluvy o lidských právech. Studie byly doplněny zprávou Kanceláře veřejného ochránce práv, která zachycovala podněty, ve kterých se veřejná ochránkyně práv obrátila na orgány činné v trestním řízení či správní orgány se svými zjištěními ohledně špatného zacházení v místech, kde jsou osoby omezeny na osobní svobodě; materiál obsahoval rovněž reakce orgánů činných v trestním řízení a správních orgánů na podněty ochránkyně. Třetí studie trestněprávní povahy nakonec předmětnou úpravu podrobila kritice pod úhlem vnitrostátního trestního práva. Výsledkem příslušných diskusí by měl v budoucnu být podnět Radě vlády pro lidská práva. V rámci jednání příslušného výboru v listopadu 2016 bylo hlasováno o ideových východiscích budoucího podnětu.⁴</i>	
	Zásadní připomínka Ke kap. II.2.4 Druhý odstavec předmětné kapitoly obsahuje vícero nepřesností v popisu nové konstrukce oddlužení. Požadujeme proto nahradit uvedené odstavce následujícím textem: <i>V roce 2016 byl připraven i návrh novely insolvenčního zákona, která má usnadnit cestu k oddlužení především pro ty nejchudší osoby, které nemohou své závazky splácet.⁵ V současné době může o takzvaný osobní bankrot žádat osoba, která je schopná splatit alespoň 30 % nezajištěných pohledávek⁶ během 5 let⁷. I to je však</i>	Akceptováno Text doplněn ve smyslu připomínky.

⁴ Hlasování bylo dokončeno v rámci zasedání výboru v březnu 2017; úkolem Výboru proti mučení resp. sekretariátu Rady vlády pro lidská práva je připravit podnět Radě vlády pro lidská práva. Mezi schválené návrhy patří např. rozšíření stávajících znaků objektivní stránky skutkové podstaty § 149 trestního zákoníku (zákon č. 40/2009 Sb.) o ponižující zacházení, rozdělení § 149 trestního zákoníku do dvou základních skutkových podstat, úprava hranic trestních sazeb příslušného trestného činu, návrh na postihování špatného zacházení nižší intenzity prostředky správního práva, novelizace daného ustanovení co do vymezení pachatele trestného činu tak, aby byli postižitelní poskytovatelé ústavní péče ve zdravotnickém zařízení, zařízení sociálních služeb či podobných zařízení, zařazení diskriminačních motivů sexuální orientace, genderové identity a zdravotního postižení mezi okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby u trestného činu mučení a jiného nelidského krutého zacházení podle § 149 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku; zakotvení nepromlčitelnosti trestného činu mučení, jeho začleněním mezi trestné činy v § 35 trestního zákoníku; a nakonec aby úprava skutkové podstaty mučení v trestním zákoníku dle definice mučení uvedené v čl. 1 odst. 1 CAT.

⁵ Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 1030, nyní v 1. čtení).

⁶ Viz § 392 odst. 1 písm. c), § 395 odst. 1 písm. b), § 406 odst. 2 písm. c) a odst. 3 písm. c) a § 415 insolvenčního zákona. Před zaplacením nezajištěných pohledávek (jde o pohledávky, které nejsou zajištěny ve smyslu § 2 písm. g) insolvenčního zákona, tedy např. zástavním právem) musí dlužník uhradit přednostní pohledávky.

⁷ § 398 odst. 3 a § 406 odst. 3 písm. a) insolvenčního zákona.

	mimo možnosti řady dlužníků, kteří mají např. vícero exekucí⁸ či se jednou půjčkou snaží splatit jiný dluh apod.⁹ Dlužníci s vícenásobnými exekucemi přitom nedokáží většinou v exekuci uspokojit většinu svých věřitelů, kteří tak za současných podmínek své pohledávky (zejména ty s horším pořadím uspokojování) stejně v plné výši nevymohou.¹⁰ Navrhovaná novela proto doplňuje podmínku uspokojení 30 % nezajištěných pohledávek tím, že zavádí určité „odstupňování“ povinností pro dlužníka. Dlužník musí splatit buď 50 % nezajištěných pohledávek během 3 let nebo 30 % nezajištěných pohledávek během 5 let nebo jakoukoliv část nezajištěných pohledávek během 7 let.¹¹ Během této doby bude dlužník odvádět věřitelům část svých příjmů stejně jako dnes. Splácení dluhů bude tedy trvat maximálně 7 let, ale dlužník je motivován splnit část svých dluhů dříve a pak může dosáhnout i dřívějšího ukončení oddlužení a návratu do běžného života bez omezení. Věřitelé mají v oddlužení rovněž větší šanci získat alespoň část plnění na své pohledávky, neboť na rozdíl od exekuce věřitelé se stejným ekonomickým postavením (např. nezajištění věřitelé) mají v insolvenčním řízení právo na stejnou míru uspokojení. Systém by tedy měl být výhodný pro všechny strany a měl by pomoci snížit celkovou zadluženost obyvatelstva.¹²“	
	Zásadní připomínka Ke kap. II.3.1. Nepovažujeme za vhodné, aby kapitola obsahovala větu: „V únoru 2017 byl vybrán vítěz veřejné zakázky k zajištění elektronických náramků, které mají zajistit jak efektivnější kontrolu výkonu trestu domácího vězení, tak i kontrolu některých vazebně stíhaných osob na základě zmíněného zákona.“ Zpráva se zabývá stavem za rok 2016, zejména je však třeba podotknout, že smlouva doposud nebyla uzavřena, přičemž Ministerstvo spravedlnosti uvažuje o vypsání nové veřejné zakázky v předmětné věci. Požadujeme proto shora uvedenou větu bez náhrady vypustit.	Akceptováno Text vypuštěn
	Zásadní připomínka Ke kap. II.3.1.	Akceptováno Text upraven. Současné aktivity

⁸ Podle údajů Ministerstva spravedlnosti za rok 2015 je více exekucí (2 a více) nařízeno v případě až 75 % dlužníků v exekuci a až 95,9 % vedených exekucí jsou vícečetné exekuce. Viz závěrečná zpráva z hodnocení dopadu regulace k návrhu, str. 49 a 50.

⁹ Podle údajů Ministerstva spravedlnosti takto na současné podmínky oddlužení nedosáhne až 90 % dlužníků v exekuci, což je cca 655 000 osob. Viz tamtéž, str. 5.

¹⁰ Např. v exekučních řízeních zahájených v roce 2011 činí míra uspokojení vymáhaných pohledávek dosažená do 4 let od nařízení exekuce v průměru 31,1%. Viz tamtéž, str. 51.

¹¹ Viz § 412a odst. 1 dle návrhu.

¹² K zadluženosti a exekucím v ČR nejnověji viz <http://mapaexekuci.cz/>.

	Nesouhlasíme s tvrzením předkladatele, že navyšování odměn odsouzených není prioritou. V této souvislosti upozorňujeme, že Ministerstvo spravedlnosti dne 4. 7. 2017 předložilo návrh nového nařízení vlády o výši a podmínkách odměňování odsouzených osob zařazených do práce ve výkonu trestu odnětí svobody spolu s návrhem novelizace vyhlášky č. 10/2000 Sb. Cílem těchto návrhů je docílit snížení jednoho z rizikových faktorů přispívajících k recidivě, kterým je vysoká míra zadluženosti, tím, že zvýšením odměny odsouzených za práci se umožní umořit větší část dluhů, než je tomu v současné době, a zároveň zvýšením částky připadající z odměny odsouzeného za práci na tzv. úložné a zvýšením limitu, od kterého může odsouzený za stanoveným účelem použít prostředky z úložného, se umožní odsouzenému vytvořit si určitou finanční rezervu na dobu po svém propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Tato opatření by tak měla přispět i ke snížení rizika, že si bezprostředně po propuštění budou odsouzení získávat prostředky k zajištění základních potřeb nelegální cestou. Tato opatření tedy budou i usnadňovat přechod osob propuštěných z výkonu trestu do civilního života. Proto se v předkládaných legislativních změnách navrhuje odměnu odsouzených za práci, která byla stanovena naposledy v roce 1999 (s účinností od 1. 1. 2000), zvýšit, a to tak, že odměna v první (nejnižší) skupině bude dosahovat poloviny současné úrovně minimální mzdy, tj. 5 500 Kč, v dalších skupinách pak 8 250 Kč, 11 000 Kč a 13 750 Kč. Požadujeme proto přeformulovat shora uvedený text.	Ministerstva spravedlnosti budou zmíněny ve zprávě za tento rok.
	Zásadní připomínka Ke kap. II.3.1 Konstatujeme, že z předloženého textu není zřejmé, které prvky restorativní justice je nutné v rámci trestní politiky zavést. Požadujeme proto specifikovat, jaké prvky restorativní justice, které doposud v českém právním řádu nejsou, mají být zavedeny. Rovněž požadujeme specifikovat, jaké změny v trestní politice by měly být přijaty. Je-li tato věta brána jako vyjádření veřejné ochránkyně, měla by takto být naformulována. Alternativně požadujeme tuto větu vypustit.	Částečně akceptováno Upřesněno, že jde o vyjádření VOP. Doplněn odkaz na další zdroje z citované zprávy.
	Zásadní připomínka Ke kap. II.4.5. V rámci kapitoly o právu na ochranu zdraví by neměly být opomenuty aktivity související s rozsudkem velkého senátu ESLP ve věci <i>Dubská a Krejzová proti České republice</i> ze dne 15. listopadu 2016, a to jak v souvislosti s projednáváním této věci na půdě Kolegia expertů k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva a provádění Evropské úmluvy o lidských právech, tak v souvislosti s existencí Pracovní skupiny pro porodnictví zřízené při Radě vlády pro rovnost žen a mužů. Požadujeme proto na závěr druhého odstavce doplnit věty:	Akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky

	„Je nasnadě připomenout, že dle čl. 46 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod se Vysoké smluvní strany zavazují, že se budou řídit konečnými rozsudky Soudu ve všech sporech, jichž jsou stranami“. Ačkoliv tedy v daném případě šlo o rozsudek o neporušení Úmluvy, byl směřován vůči České republice, a výše uvedenou výzvu Soudu je tak třeba chápat jako autoritativní a poměrně konkrétní doporučení dalšího postupu vnitrostátních orgánů v oblasti porodnictví. Měly by být proto podniknuty kroky k naplnění této výzvy. Dne 14. prosince 2016 se konalo zasedání Kolegia expertů k výkonu rozsudků Evropského soudu pro lidská práva a provádění Evropské úmluvy o lidských právech, přičemž Kolegium předně vzalo na vědomí záměr MZdr zřídit pracovní skupinu k analýze dat od jednotlivých poskytovatelů zdravotní služeb v oblasti porodnictví a vytvořit Národní portál reprodukčního zdraví za účelem zveřejňování těchto dat; vzalo na vědomí záměr MZdr vytvořit doporučený klinický postup pro fyziologický porod, který bude následně doplněn o relevantní právní aspekty (včetně práv rodiček během porodu), a podporuje jeho vydání jako metodický pokyn MZdr; vzalo na vědomí záměr MZdr podporovat vznik center porodní asistence v areálech porodnic; vyzvalo MZdr, aby na příštím jednání informovalo o krocích, které budou v mezidobí v rámci tří výše uvedených okruhů podniknuty; a vyzvalo Úřad vlády, aby bez zbytečného odkladu obnovil činnost Pracovní skupina pro porodnictví zřízené při Radě vlády pro rovnost žen a mužů.“	
	Zásadní připomínka Ke kap. II.6.2 Požadujeme upravit text týkající se Lanzarotské úmluvy, neboť trestní odpovědnost právnické osoby za trestný čin účasti na pornografickém představení (§ 193a trestního zákoníku) a navazování nedovolených kontaktů s dítětem (§ 193b trestního zákoníku) zavedla již novela č. 141/2014 Sb., účinná od 1. 8. 2014, v návaznosti na implementaci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/93/EU ze dne 13. prosince 2011 o boji proti pohlavnímu zneužívání a pohlavnímu vykořisťování dětí a proti dětské pornografii, kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2004/68/SVV. Navrhujeme následující formulaci textu: <i>„V souladu se závazky vyplývajícími z Lanzarotské úmluvy se rozšířil okruh trestných činů, u kterých může vzniknout trestní odpovědnost právnické osoby, o trestné činy šíření pornografie a prostituce ohrožující mravní vývoj dětí. Vedle toho i nadále platí trestní odpovědnost právnických osob za trestné činy v oblasti sexuálního vykořisťování a zneužívání dětí, jako jsou trestné činy obchodování s lidmi, sexuální nátlak, pohlavní zneužití, kuplířství, výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií, zneužití dítěte k výrobě pornografie, účast na pornografickém představení, navazování nedovolených kontaktů s dítětem, ohrožování výchovy dítěte nebo svádění k</i>	Akceptováno Text upraven.

	pohlavnímu styku.“	
	Zásadní připomínka Ke kap. III (odstavec 5) Stávající znění nereflektuje chystanou valorizaci odměn osob ve výkonu trestu odnětí svobody. Požadujeme proto nahradit slova „Do centra pozornosti se dostalo i zaměstnávání osob odsouzených či po výkonu trestu, které jsou často odmítány v zaměstnání. Např. odměňování vězňů za jejich práci stále zůstává nízké.“ slovy „Do centra pozornosti se dostalo i zaměstnávání osob vykonávajících trest odnětí svobody či osob, které takový trest již vykonaly po výkonu trestu a které jsou v zaměstnání často odmítány. Odměny vězňů v roce 2016 nebyly valorizovány, návrh na jejich valorizaci je však nyní aktuálně projednáván.“	Částečně akceptováno Text upraven a dovětek vložen do poznámky pod čarou. Pokud k valorizaci dojde, bude zmíněna v příští zprávě.
	Ke kap. I.2. V zájmu zachování terminologie, jež je užívána v zákoně č. 128/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, doporučujeme přeformulovat druhý odstavec uvedené kapitoly následovně: <i>„Druhým velkým tématem, kterému se Rada v roce 2016 věnovala, bylo rozšíření dozoru státního zastupitelství v místech omezení osobní svobody. Státní zástupci již dnes vykonávají dozor nad dodržováním právních předpisů ve věznicích, detenčních ústavech a zařízeních pro výkon ústavní a ochranné výchovy. Ve všech těchto zařízeních státní zastupitelství, které je nezávislé na orgánech je provozujících, může vykonávat dozor co se týče legality omezení osobní svobody, zacházení s umístěnými osobami a dodržování dalších zákonných podmínek a pravidel. K tomu má pravomoci zjišťovat informace a hodnotit fakta, čemuž odpovídá povinnost zařízení a jejich zaměstnanců se státním zastupitelstvím spolupracovat. V případě zjištění problémů může státní zástupce přikázat provedení opatření k nápravě včetně např. propuštění neoprávněně zadržované osoby. Všemi těmito kroky státní zastupitelství významně přispívá k dodržování právních předpisů včetně ochrany osob v zařízeních před špatným zacházením. Proto Rada ve svém podnětu vládě doporučuje rozšířit tento dozor na další zařízení, kde jsou osoby omezovány na osobní svobodě, aby tak byl efektivní nezávislý dozor státních zástupců zajištěn skutečně ve všech místech omezení osobní svobody. Konkrétně jde o zařízení pro zajištění cizinců, příjímací střediska pro žadatele o mezinárodní ochranu, zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc či zdravotnická zařízení, kde se vykonává hospitalizace pacienta bez souhlasu dle § 38 odst. 1 písm. a) bodu 1. a bodu 3., písm. b) zákona č. 372/2011 Sb. o zdravotních službách. Rada rovněž doporučuje vládě zhodnotit, zda současné postupy státních zástupců při výkonu dozoru nad dodržováním zákazu špatného zacházení splňují standardy ochrany před špatným zacházením, jak plynou především</i>	Akceptováno Text upraven.

	<i>z judikatury ESLP, a provést případné nutné změny. Podnět je ke dni schválení zprávy vládou projednáván.“</i>	
	Ke kap. I.3.1. Poslední věta prvního odstavce naznačuje, že jakýkoliv případ nuceného zmizení je třeba vždy kvalifikovat jako trestný čin proti lidskosti. Takovýto předpoklad však neodpovídá skutkové podstatě zločinu proti lidskosti tak, jak je tato definována v § 401 trestního zákoníku, jelikož ta vyžaduje znak rozsáhlosti nebo systematickosti jednání. Doporučujeme proto ve shora uvedené větě za slovo „ <i>které</i> “ doplnit slova „ <i>může být v extrémních případech</i> “.	Akceptováno Text upraven
	Ke kap. I.3.2. Upozorňujeme, že v prvním odstavci uvedené kapitoly není zcela výstižně popsán skutkový stav ve věci <i>Červenka proti České republice</i> . Doporučujeme proto slova „zařízení sociální péče bylo podmíněno souhlasem jeho opatrovníka“ nahradit slovy „zařízení poskytující sociální služby bylo podmíněno pouze souhlasem jeho opatrovníka“.	Akceptováno Text upraven
	Ke kap. II.1.4 V odstavci třetím uvedené kapitoly předkladatel uvádí, že existují dvě kategorie zneužití informací, resp. práva na informace, aniž by však uvedl, jaké případy spadají pod druhou kategorii. Doporučujeme proto text upravit.	Akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky.
	Ke kap. II.2.1 Tvzení o případném nezajištění přístupu k soudu a následným dopadům na nízkopříjmové skupiny považujeme za zavádějící. Zvolená formulace naznačuje, že v současné době není či v budoucnu by nemusel být přístup nemajetných účastníků řízení dostatečně řešen. Přístup k soudu je ve smyslu čl. 6 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách a čl. 36 Listiny základních práv a svobod vždy garantován bez ohledu na majetkovou situaci účastníků. Právní úprava právní pomoci v řízení je obsažena v procesních předpisech, které upravují podmínky, za nichž je možno ustanovit účastníkovi řízení zástupce. V platné právní úpravě tak mezi nejrozšířenější způsoby, kterými stát garantuje právo na právní pomoc, patří osvobození účastníka řízení od soudních poplatků a ustanovení právního zástupce soudem. Přístup nízkopříjmových skupin k soudní a jiné právní ochraně v poslední době se ještě rozšiřuje, a to v návaznosti na nové oblasti, v nichž stát zajišťuje právní pomoc. Nad rámec současné právní úpravy budou mít možnost nemajetné osoby požádat o právní porady před začátkem řízení, zastoupení ve správním řízení a v řízení před Ústavním soudem. Doporučujeme proto vypustit věty: „ <i>Pokud bude přístup k soudu zajištěn dostatečně bez ohledu na majetkové možnosti účastníků, nebude omezení dovolání ve věcech</i>	Akceptováno Text upraven

	<i>souvisejících s náklady řízení mít případné limitující dopady na nízkopříjmové skupiny. Pokud tento přístup naopak zajištěn nebude, může k těmto dopadům dojít.“</i>	
	Ke kap. II.2.1 Dále doporučujeme za druhý odstavec vložit následující odstavec, jenž upozorňuje na přínosy navržené novely ve vztahu k právům dítěte: <i>„V neposlední řadě si navrhovaná právní úprava klade za cíl posílit participační práva dítěte nebo s ohledem na princip právní jistoty postavit najisto, kdy mají rozhodnutí v tzv. statusových věcech účinky erga omnes. Dále reaguje novela na judikaturu ESLP týkající se práva na respektování soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy.¹³ Konečně v návaznosti na rozhodovací praxi soudů novela určuje, ve kterých tzv. nesporných řízeních soud rozhoduje rozsudkem.“</i>	Částečně akceptováno Rodinně-právní aspekty novely jsou popsány v kapitole 6. Text bude tam doplněn.
	Ke kap. II.2.3. (odstavec 1) Upozorňujeme, že zákon č. 56/2017 Sb., kterým se mění zákon o obětech trestných činů, nerozšířil skupinu zvlášť zranitelných obětí pouze o oběti trestných činů z nenávisli o seniory, nýbrž také o oběti trestných činů zahrnujících nátlak a trestných činů spáchaných ve prospěch organizované skupiny. Doporučujeme text odstavce prvního doplnit o shora uvedenou informaci.	Částečně akceptováno Upřesněno, že výčet nových skupin obětí ve zprávě není úplný.
	Ke kap. II.2.3. (odstavec 3) Pro zachování terminologického souladu zprávy se shora uvedeným zákonem doporučujeme přeformulovat odstavec třetí následovně: <i>„Práva obětí trestných činů rovněž významně posílí nový zákon o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení. Tento zákon má umožnit, aby nároky poškozených trestným činem mohly být uspokojeny z majetku, který byl postižen sankcemi v trestním řízení (např. peněžitý trest, propadnutí věci, zabránění věci či propadnutí majetku). Soudní rozhodnutí totiž často může poškozenému přiznat nárok na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, ale ten se jej nemusí reálně domoci, neboť pachatel již žádný majetek nemá. Pokud mu však byly uloženy majetkové sankce a ty byly úspěšně vykonány, mohou být takto získané peníze využity právě na uspokojení nároků poškozených. Vyplacené prostředky pak místo poškozeného po pachateli vymáhá stát. K účinnějšímu výkonu peněžitého trestu by mělo přispět zavedení možnosti zajistit výkon tohoto trestu už v průběhu trestního řízení¹⁴ ; nové ochranné</i>	Akceptováno Text upraven.

¹³ Viz rozsudek Paulík proti Slovensku ze dne 10. října 2006, stížnost č. 10699/05.

¹⁴ Viz zákon č. 86/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 279/2003 Sb., o výkonu zajištění majetku a věcí v trestním řízení a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností od 1. 6. 2015.

	<i>opatření zabrání části majetku by pak mělo umožnit zabrání dalšího majetku využitelného pro poškozené.¹⁵</i>	
	Ke kap. II.2.5 Ve vztahu k tématice postavení osob omezených ve svéprávnosti dáváme na zvážení zařazení nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 16/15 ze dne 23. 8. 2016, který se věnoval řízení o určení, zda tu manželství je či není, po ztrátě způsobilosti jednoho z (domnělých) manželů být účastníkem řízení a který měl vliv na stávající právní úpravu, konkrétně její zrušení. Na tento nálezn navazuje taktéž v textu již zmiňovaná novelizace právní úpravy zákona o zvláštních řízeních soudních (sněmovní tisk 987). Dále upozorňujeme na stanovisko Nejvyššího soudu, sp. zn. Cpj. 23/2016 ze dne 14. 2. 2017, k možnosti opatrovnických soudů omezit aktivní volební právo v rámci řízení o svéprávnosti. Stanovisko bylo připraveno během roku 2016, byť finální verze byla vydána až na počátku roku 2017.	Neakceptováno Tématika svéprávnosti je rozebírána již dostatečně. Dokumenty z roku 2017 budou zmíněny v příští zprávě.
	Ke kap. II.2.5 Ve vztahu k poznámce pod čarou č. 142 upozorňujeme, že podpůrná opatření obecně nejsou taxativně vypočtena, přičemž se může jednat jak o formální, tak i zcela neformální způsoby podpory osoby s postižením. Doporučujeme proto stávající znění poznámky pod čarou č. 142 nahradit následovně: „<i>Například nápomoc při rozhodování podle § 45 a násl. občanského zákoníku či zastoupení členem domácnosti podle § 49 a násl. občanského zákoníku, nebo využitím jiných způsobů podpory, ať již formální či neformální.</i>“	Akceptováno Text doplněn.
	Ke kap. II.3.1. Upozorňujeme, že zákon č. 58/2017 Sb. se vztahuje především k vnější, a nikoliv k vnitřní diferenciaci věznic, jak předkladatel uvádí. Doporučujeme proto upravit text ve smyslu uvedené informace.	Akceptováno Text upraven
	Ke kap. II.3.1. Ve vztahu k budování nových věznic doporučujeme zmínit projekt výstavby tzv. otevřených věznic, který je jedním z inovativních projektů a má v rámci stávajících legislativních pravidel prohloubit zacházení s odsouzenými, připravit je na život na svobodě a zajistit jim ubytování dle mezinárodních standardů.	Akceptováno
	Ke kap. II.3.1. Konstatování, že není propojení vězeňského a civilního zdravotnictví preferováno, považujeme za zjednodušující, resp. nehlédící na další snahy Ministerstva spravedlnosti v této oblasti. Doporučujeme proto slova „<i>jelikož není propojení</i>“	Částečně akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky při zachování citace zprávy VOP.

¹⁵ Viz zákon č. 55/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, s účinností od 18. 3. 2017.

	<i>vězeňského a civilního zdravotnictví preferováno“ nahradit slovy „neboť v současné době není legislativně ani fakticky realizovatelný přesun vězeňského zdravotnictví do civilního sektoru. Úsilí Ministerstva spravedlnosti je tak směřováno do zlepšování finančních, materiálně technických a personálních podmínek vězeňské zdravotní péče a k zajištění její vysoké kvality.“</i>	
	Ke kap. II.3.5. Z první věty druhého odstavce předmětné kapitoly není zřejmé, zda se „ <i>zmiňovaným zákonem</i> “ myslí zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, nebo tzv. systémová novela zákona o sociálních službách. Doporučujeme proto slova „ <i>zmíněného zákona</i> “ nahradit slovy „ <i>zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních</i> “.	Neakceptováno Text je srozumitelný i ve stávající podobě.
	Ke kap. II.3.5. Považujeme za vhodné, aby byly přesně vypočteny podmínky stanovené § 91a zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů. Doporučujeme proto větu „ <i>Může k tomu dojít pouze v případě, kdy by neposkytnutí pomoci ohrozilo vážně život nebo zdraví osoby či druhých a nelze situaci řešit jinak.</i> “ nahradit větou „ <i>Může k tomu dojít pouze v případě, kdy neposkytnutí okamžité pomoci při řešení nepříznivé sociální situace by v důsledku oslabení nebo ztráty schopnosti z důvodu nepříznivého zdravotního stavu způsobeného duševní poruchou ohrozilo její život nebo by jí hrozilo vážné poškození zdraví anebo by totéž hrozilo osobám v jejím okolí a nezbytnou podporu a pomoc jí nelze zajistit mírnějším a méně omezujícím opatřením.</i> “.	Akceptováno Text upraven podle připomínky.
	Ke kap. II.4.4. Upozorňujeme, že podle návrhu zákona o sociálním bydlení nebudou byty obcemi za účelem vytvoření sociálního bytového fondu pronajímány, nýbrž budou předmětem smlouvy o poskytnutí bytu do sociálního bytového fondu. Doporučujeme proto větu „ <i>Obce budou zřizovat sociální bytový fond z vlastních bytů (vlastněných, koupených či nově postavených) nebo z bytů, které si za tímto účelem speciálně pronajmou.</i> “ nahradit větou „ <i>Obce budou zřizovat sociální bytový fond z vlastních bytů (vlastněných, koupených či nově postavených) nebo z bytů získaných na základě smlouvy o poskytnutí bytu do sociálního bytového fondu.</i> “ Dále upozorňujeme, že sociální nájemné by mělo představovat zvláštní typ nájemného, vypočteného podle normativních nákladů na bydlení. Tržní nájemné se tudíž nebude nikterak snižovat. Doporučujeme proto v prvním odstavci větě čtvrté uvedené kapitoly slova „ <i>se sníženým a</i> “ nahradit textem „ <i>s</i> “.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kap. II.5.1. Upozorňujeme, že návrh zákona, kterým se mění občanský soudní řád, zákon o	Akceptováno Text upraven.

	zvláštních řízeních soudních a některé další zákony (sněmovní tisk 987), nebyl doposud schválen. Nelze tudíž hovořit o tom, že již došlo ke snížení soudních poplatků v antidiskriminačních sporech na 1 000 Kč. Doporučujeme proto poslední větu prvního odstavce uvedené kapitoly nahradit následující větou: <i>„Dalšími legislativními iniciativami se vláda snaží o naplnění jednoho z dlouhodobých doporučení ochránkyně snížit soudní poplatky u antidiskriminačních žalob na paušální částku 1 000 Kč bez ohledu na požadované peněžité či nepeněžité nároky.“¹⁶</i>	
	Ke kap. II.6.4. Konstatujeme, že návrh zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a další související zákony (sněmovní tisk č. 997) nově neupravuje otázku nabývání právní moci rozsudků, nýbrž jejich vykonatelnosti. Doporučujeme proto v předposlední větě nahradit slova „<i>právní moci</i>“ nahradit slovem „<i>vykonatelnosti</i>“.	Akceptováno Text upraven
	Ke kap. III (chybně označená jako kap. IV) (odstavec 4) Upozorňujeme, že novela občanského soudního řádu doposud nebyla Parlamentem ČR přijata, je tudíž nemístné mluvit o tom, že tato novela již ovlivnila právo na spravedlivý proces. Doporučujeme proto upravit příslušnou pasáž shrnutí ve smyslu uvedené připomínky.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kap. III (odstavec 5) Slova „<i>vnitřní diferenciaci</i>“ doporučujeme nahradit slovy „<i>vnější diferenciaci</i>“.	Akceptováno Text upraven
Ministerstvo práce a sociálních věcí	Jedná se o zprávu za rok 2016, proto by její součástí neměly být události a opatření roku 2017, žádáme tyto pasáže vyjmout (např. senátní tisk č. 115 v pozn. pod čarou č. 225).	Neakceptováno Zpráva je sice primárně za rok 2016, ale zároveň reflektuje další vývoj věcí, ke kterému došlo i v roce 2017 (např. právě u projednávání legislativních návrhů).
	Sjednotit používaný čas u sloves (někde psáno v minulém čase a někde v přítomném, zejména v kap. 4.2).	Akceptováno Text upraven
	Zásadní připomínka K bodu 3.5 (str. 34) Požadujeme změnu věty v druhém odstavci takto: „<i>Pokud následně osoba projeví s pobytem v zařízení vážně míněný nesouhlas...</i>“ Oznámení soudu se posílá pouze v případě vážně míněného nesouhlasu, nikoliv každého vysloveného nesouhlasu.	Akceptováno Text upraven
	Zásadní připomínka K bodu 4.1 (str. 37)	Částečně akceptováno, vysvětleno Text upraven po vzájemné dohodě.

¹⁶ Viz vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony (sněmovní tisk č. 987, nyní ve 2. čtení). Viz již Souhrnná zpráva za rok 2012, str. 18.

	V kapitole se nesprávně uvádí, že „Neschválení rekvalifikace pro nezaměstnané je správním rozhodnutím, které musí mít všechny potřebné náležitosti – zejména náležité odůvodnění. Některé úřady práce však taková rozhodnutí vydávaly neformálně. Řádné rozhodnutí klade vyšší nároky na Úřad práce, který musí každé rozhodnutí náležitě odůvodnit. Tím je však posílena ochrana nezaměstnaných, kteří se jednak seznámí s důvody, proč jim nebylo vyhověno, jednak mají možnost bránit se odvoláním.^[1]“ Neschválení rekvalifikace není rozhodnutím ve smyslu správního řádu ani jiného předpisu, jak se VOP domnívá. Rekvalifikace je podle ustanovení § 109 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“), realizována na základě dohody uzavřené mezi Úřadem práce a uchazečem o zaměstnání. Nejedná se o řízení ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jehož výsledkem by mělo být rozhodnutí podle ustanovení § 67 správního řádu, když není rozhodováno o „žádosti“ uchazeče o zaměstnání (zájemce o zaměstnání nebo zaměstnance) tak, jak ji definuje ustanovení § 45 správního řádu. Na výsledek jednání o možném uzavření dohody o rekvalifikaci tak velmi obtížně může být nahlíženo optikou ust. § 68 správního řádu, které stanovuje náležitosti rozhodnutí. Nikoliv některé úřady práce, jak uvádí VOP, ale celý Úřad práce České republiky postupuje tak, že výsledek jednání o možném uzavření dohody o rekvalifikaci sděluje uchazeči o zaměstnání neformálním přípisem a nikoliv rozhodnutím, přičemž takový postup je zcela v souladu se zákonem o zaměstnanosti, i se správním řádem. Krajská pobočka Úřadu práce České republiky ve správním řízení rozhoduje o podpoře při rekvalifikaci, přičemž nárok na podporu při rekvalifikaci má uchazeč o zaměstnání, který se účastní rekvalifikace zabezpečené krajskou pobočkou Úřadu práce České republiky a ke dni, k němuž má být podpora při rekvalifikaci přiznána, není poživatелеm starobního důchodu. Z výše uvedeného důvodu požadujeme část uvedenou na str. 37 v bodě 4.1 upravit nebo z materiálu vypustit.	
	Zásadní připomínka K bodu 4.1. Pracovní právo a zaměstnanost (str. 37) Opatření uváděná v prvním odstavci na str. 37 (např. „Zaměstnanci pracující na dohody budou nově požívat silnější ochranu, zejména pokud jde o odměňování a o dobu odpočinku.“) vychází z vládního návrhu, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony	Částečně akceptováno Text bude formulačně upraven, aby bylo jasné, že jde pouze o návrh a konečná podoba se bude odvíjet od jednání v Parlamentu.

^[1] Zpráva o šetření sp. zn. 5556/2013/VOP ze dne 14. 4. 2016

	(sněmovní tisk č. 903), (dále jen „vládní návrh“). Citovaný vládní návrh je v současné době ve 2. čtení v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, tudíž nebyl schválen a publikován ve Sbírce zákonů. Z tohoto důvodu není možné se na uvedená opatření odvolávat a považovat je za platná a účinná.	
	Zásadní připomínka K bodu 4.1. Pracovní právo a zaměstnanost (str. 37) Požadujeme úpravu části odstavce, který se týká zavedení nové úpravy práce z domova a práce na dálku. V původním textu dochází ke smísení úpravy, která byla obsažena ve vládním návrhu s úpravou, která byla následně navrhována pozměňovacími návrhy poslanců, přičemž o jejich přijetí nebylo dosud v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR hlasováno. <i>„Diskutovanou změnou byla pravidla pro práci z domova a na dálku. Návrh konkretizoval současné povinnosti zaměstnavatelů vůči zaměstnancům pracujícím mimo pracoviště zaměstnavatele.“</i>²¹⁰ <i>Původní Na základě dohody sociálních partnerů vládní návrh novely zákoníku práce zaváděl zavádí</i> např. povinné hrazení nákladů spojených s touto prací <i>s možností sjednat si paušální úhradu, zajištění technického vybavení zaměstnavatelem, povinnost zaměstnavatele zajišťovat sociální kontakt s dalšími zaměstnanci apod., přičemž uvedená pravidla se nepoužijí, je-li práce z domova vykonávána jen výjimečně.</i> Jakkoliv byl <i>je</i> tento návrh dobře motivován, byl <i>je</i> zároveň kritizován pro přílišnou formálnost, náročnost a zátěž pro zaměstnavatele, <i>proto je předmětem mnoha pozměňovacích návrhů poslanců, za účelem zúžení povinností, které jsou na zaměstnavatele výslovně kladeny. Na základě dohody sociálních partnerů budou nakonec náklady zaměstnanců hrazeny paušální částkou a povinnost zajišťovat sociální kontakt by nastávala pouze v případě výslovné žádosti zaměstnance. Technické vybavení si může zaměstnanec zajistit sám. Pravidla se rovněž nepoužijí, je-li práce z domova vykonávána výjimečně. Tuto úpravu lze považovat za rozumný kompromis, který zajišťuje ochranu bez zbytečných povinností a dává prostor dohodě stran. Konečně v zákoně přibyla nová povinnost chránit zaměstnance před stresem. Formulace této nové povinnosti je však velmi obecná a až praxe ukáže, jaký bude mít reálný dopad.“</i>	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka K bodu 4.1. Pracovní právo a zaměstnanost (str. 38), poslední odstavec kapitoly Požadujeme úpravu odstavce, který se týká náhrady ztráty na výdělku po skončení pracovní neschopnosti a to v navrženém znění: <i>„V souvislosti se zvyšováním minimální mzdy vystoupil do popředí problém výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku po skončení pracovní neschopnosti (renty) u zaměstnanců osob, kterým se snížila schopnost výdělku v důsledku pracovního úrazu</i>	Akceptováno Text upraven.

	nebo nemoci z povolání. Tato náhrada se vypočítává jako rozdíl mezi vyšší průměrného mzdy výdělkem před vznikem škody a výdělkem dosahovaným po pracovním úrazu nebo nemoci z povolání s připočtením případného invalidního důchodu poskytovaného z téhož důvodu. škodní události a po ní. Problém však nastává u zaměstnanců, kteří jsou nezaměstnaní a jsou vedeni v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání. Zde se renta vypočítá jako rozdíl mezi průměrným výdělkem před vznikem škody události a minimální mzdou. Pokud tedy minimální mzda roste, renta klesá. Pokud minimální mzda překročí mzdu zaměstnance před škodní událostí, což je v důsledku inflace a růstu cenové hladiny pravděpodobné, nárok na rentu pak zaniká. Takovýto výpočet preferuje Česká pojišťovna, a.s., oproti Kooperativě pojišťovně, a.s., která při výpočtu náhrady zohledňuje minimální mzdu ve výši, která byla platná v den zařazení zaměstnance do evidence uchazeče o zaměstnání, i když mezi tím došlo k jejímu zvýšení. Tento problém dvojího výpočtu je třeba řešit novelizací § 271b zákoníku práce a změnou metody výpočtu. Na tento problém upozornila Poslaneckou sněmovnu ochránkyně, která tak reagovala na četné podněty od lidí, kteří takto o rentu přišli, nebo jim byla výrazně snížena.²¹⁴ Novela zákoníku práce výše uvedený problém řeší v § 271b, kde je jednoznačně stanoven způsob výpočtu náhrady za ztrátu na výdělkem se zohledňováním výše minimální mzdy uchazeče o zaměstnání tak, aby již při zvyšování minimální mzdy ke snížení renty nedocházelo.“	
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 38, první odstavec) Požadujeme odstranit celou druhou větu „U některých dávek.“ U nepojistných sociálních dávek nešlo zákonem č. 377/2015 Sb. o úpravu rozhodných příjmů, pouze se v zákonech vypouštěla slova „pojistného na důchodové spoření“.	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 38, druhý odstavec) Požadujeme na začátek čtvrté věty dopsat „<u>Senátní</u> novela zákona o hmotné nouzi.“	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 39, první odstavec) Požadujeme v poslední větě vyměnit slovo nebudou za nemohou „Těm, co pak veřejnou službu vykonávat <u>nemohou</u>, by měla být.“	Neakceptováno, vysvětleno Ústavní pořádek (čl. 30 odst. 2 Listiny základních práv a svobod) i mezinárodní závazky (čl. 11 Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, čl. 13 Evropské sociální charty) ukládají pomoc v nouzi na pomoc k zajištění

		přiměřených základních životních podmínek všem osobám bez ohledu na další podmínky. Žádná osoba tedy nemůže být ponechána úplně bez prostředků, i když se např. nebude dobrovolně účastnit veřejné služby. Toto chce text říci. Připomínkové místo s vypořádáním souhlasí.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 39, celý druhý odstavec) Požadujeme celý druhý odstavec s ohledem na první obecnou připomínku upravit takto – „<i>Další důležitou navrhovanou změnou, předloženou v roce 2016 byla novela zákona o státní sociální podpoře, která navrhovala zvýšit flexibilitu při čerpání rodičovského příspěvku. Novela navrhla zrušit omezení horní hranice dávky a rozšířit tak možnosti přizpůsobit si rychlost čerpání rodičovského příspěvku potřebě rodiny. Pozměňovacími návrhy byl návrh novely v roce 2016 doplněn o další opatření. Zásadní navrženou změnou pro posuzování nároku na přídavek na dítě byla změna rozhodného období pro zjišťování rozhodného příjmu z ročního období na čtvrtletní období, čímž by měla být zajištěna pružnější reakce na změnu příjmu v rodině. Mezi další navrhovaná opatření patří zjednodušení zápočtu příjmu u osob samostatně výdělečně činných, zavedení tzv. proti souběhového pravidla při čerpání rodičovského příspěvku v ČR a jiném státě a přesnější vymezení nákladů na bydlení, které se zohledňují v příspěvku na bydlení (další pozměňovací návrhy byly podány počátkem roku 2017).</i>“	Částečně akceptováno Bude zdůrazněno, co bylo součástí původně předloženého návrhu. Změnu vzniklé v roce 2017 budou odděleny a přesunuty do poznámky pod čarou, případně ponechány až do Zprávy za rok 2017.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 39, třetí odstavec) Požadujeme do páté věty doplnit „<i>Nově bude přiznávána vždy, <u>když tento druh dietního stravování potvrdí příslušný odborný lékař.</u></i>“	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 39, třetí odstavec, pozn. pod čarou č. 226) Metodický výklad zajišťuje MPSV, požadujeme proto uvést stanovisko MPSV, které bylo v roce 2016 vydáno v tomto duchu (pokud bude uvedena výroční zpráva, tak s informací či je).	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.2 (str. 39, třetí odstavec, pozn. pod čarou č. 228) Metodický výklad zajišťuje MPSV, požadujeme proto uvést řídicí akt MPSV, kde je	Akceptováno Text upraven.

	toto uvedeno, konkrétně Instrukci č. 19/2016 Minimální standard rozsahu sociální práce na Úřadu práce České republiky v kontextu zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (pokud bude uvedena výroční zpráva, tak s informací či je).	
	Zásadní připomínka Ke kap. 4.4 (str. 41, poslední odstavec) Požadujeme začátek páté věty upravit „ <i>Návrh předpokládá, že osoba požádá obecní.</i> “	Akceptováno Text upraven
	Zásadní připomínka Ke kap. 5.3. Diskriminace na základě pohlaví (str. 51) Navrhujeme původní text „Zaměstnanci si budou moci spočítat kalkulačkou na webu obvyklý příjem pro svou profesi a následně na základě manuálu dojednat jeho zvýšení. Auditní nástroj LOGIB-CZ naopak upozorní na rozdíly v odměňování firmy a dá jim cestu, jak je odstranit.“ upravit v tomto znění: „Pro zaměstnance bude k dispozici online mzdová a platová kalkulačka, kde si budou moc spočítat obvyklý příjem pro konkrétní profesi. Manuálu vyjednávání o mzdě jim bude následně sloužit pro cílenou argumentaci a podporu. Pro zaměstnavatele je v rámci projektu převáděn do českého jazyka a pracovního prostředí auditní mezinárodně uznávaný nástroj Logib, který slouží pro vnitřní analýzu stavu odměňování. Na základě výsledků regresní analýzy budou zaměstnavateli moci upravit politiky odměňování a odstranit tak případné nerovnosti.“	Akceptováno Text upraven
	Zásadní připomínka K části 6.3 Systém ochrany práv dětí (str. 62) V druhém odst. na str. 62 je pasáž zabývající se sjednocením služeb pro ohrožené děti v kontextu novely zákona o sociálních službách, kde je uvedeno: <i>„Sjednocení systému služeb o ohrožené děti souvisí také se sjednocením sociálních služeb v rámci Ministerstva práce a sociálních věcí. V současné době pobytové služby pro samotné děti spadají pod výkon sociálně-právní ochrany dětí, nikoli pod sociální služby. Nyní je v Poslanecké sněmovně návrh novely zákona o sociálních službách, která by umožnila poskytovat pobytové služby dětem v rámci jedné sociální služby. Novela by znamenala převedení zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc do sociálních služeb spolu s vytvořením nové pobytové služby pro děti pro dlouhodobý pobyt. Jedná se tak o nezbytný krok k dalšímu sjednocení systému v rámci ostatních rezortů. Novela byla vytvořena v roce 2016, avšak je otázkou zda stihne projít legislativním procesem z důvodu nadcházejících voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.“</i> Tato pasáž je nepřesná a zavádějící. V druhé větě odst. 2 na str. 62 je uvedeno: „V současné době pobytové služby pro samotné děti spadají pod výkon sociálně-právní	Akceptováno Text upraven

	<i>ochrany dětí, nikoli pod sociální služby</i>“. Tato věta neodpovídá soustavě pobytových zařízení pro děti, kterou tvoří nejen zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc (dále jen „ZDVOP“), která fungují v režimu sociálně-právní ochrany (dále jen „SPO“), ale také školská zařízení pro výkon ústavní výchovy, domovy pro osoby se zdravotním postižením fungující v režimu sociálních služeb, dále dětské domovy pro děti do 3 let věku, které jsou zdravotní službou podle zákona o zdravotních službách. I v podkladech, které MPSV dodalo ke zpracování <i>Zprávy o stavu lidských práv za rok 2016</i> je uvedeno, že v roce 2016 zahájilo MPSV sjednocení služeb pro ohrožené děti uvnitř tohoto resortu, a to prostřednictvím <i>novely zákona o sociálních službách</i>. Toto sjednocení se týkalo převedení ZDVOP, kdy mělo být toto zařízení sociálně-právní ochrany dětí, které je provozováno na základě pověření k výkonu SPO podle zákona o sociálně-právní ochraně dětí, převedeno do systému sociálních služeb poskytovaných v režimu zákona o sociálních službách. Záměrem je přetransformovat ZDVOP v novou sociální službu „<i>domovy pro děti na přechodnou dobu</i>“. Dále byl navrhován vznik nového zařízení sociálních služeb „<i>domov pro děti</i>“, které by mělo poskytovat dlouhodobější pobytovou službu dětem, jejichž rodiče jsou v nepříznivé situaci. Plánováno je také zavedení nového typu služby „<i>služby pro rodinu</i>“, která by nabízela širší okruh činností na podporu rodin s dětmi, včetně asistovaného styku. V druhé polovině roku 2016 probíhalo vypořádání připomínek k návrhu novely. V současnosti je novela zákona o sociálních službách ve druhém čtení v PS. V tomto smyslu žádáme text druhého odst. na str. 62 přepracovat.	
	Zásadní připomínka K části 7.2 Nelegální migrace a zajišťování cizinců (str. 68) Zpráva se ve 3. odst. na str. 68 zabývá otázkou zadržování a umisťování nezletilých dětí do zařízení pro zajištění cizinců. V odst. je uvedeno: „<i>V případě, že se na území ČR dostane dítě, které nedoprovází dospělá osoba, je prozatímně umístěno do dětského domova.</i>“ Tato informace je nepřesná. Tyto děti bývají prozatímně umisťované do ZDVOP, dále do dětských domovů a výchovných ústavů. Velká část nezletilých cizinců bez doprovodu je umístěna ve specializovaném Zařízení pro děti-cizince Radlická, Praha 5, což není dětský domov, ale diagnostický ústav a středisko výchovné péče, přičemž děti cizinci jsou umisťovány do diagnostického ústavu. V tomto smyslu navrhuje odstavec přepracovat.	Akceptováno Text upraven na ústavní zařízení.
	K čl. 4. 1 (str. 37) Nutno podotknout, že čl. 4.1 se dotýká též novely zákoníku práce, která je nyní projednávána v Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR ve druhém čtení s řadou pozměňovacích návrhů a mimo jiné též s návrhem na odložení účinnosti od 1. 1. 2018. Jelikož novela byla zpracována v roce 2016 a v listopadu předložena do PS,	Vysvětleno Viz úvodní připomínka.

	považujeme za vhodné akcentovat, že se jedná o změnu předloženou, dosud neúčinnou.	
	Ke kap. 4.2. (str. 39) Na str. 39, druhý odst. 1. věta se hovoří o novele zákona č. 117/1995 Sb., upozorňujeme, že správný název zákona je „zákon o <u>státní</u> sociální podpoře“.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kap. 4.2. (str. 39) V části týkající se novely zákona č. 117/1995 Sb., upozorňujeme, že tvrzení o tom, že byla vypuštěna možnost krácení příspěvku, pokud starší dítě v rodině neplní školní docházku, není pravdivé, tato navrhovaná změna byla na základě stanoviska vlády z novely vypuštěna.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kap. 4.2. (str. 39) V části týkající se novely zákona č. 117/1995 Sb. navrhujeme ještě ke změnám zavedeným novelou doplnit informaci, že se ruší možnost čerpání rodičovského příspěvku pěstounům na přechodnou dobu, mění se rozhodné období pro nárok na příspěvek na dítě, zvyšuje se koeficient rozhodného příjmu pro nárok na příspěvek na dítě, zvyšují se částky přídatku na dítě o 300 Kč pro děti pracujících rodičů, upravuje se i příspěvek na bydlení a rozšiřuje se okruh státních pojištěnců zdravotního pojištění o studenty doktorského studia.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kapitole 6.5. Přístup k předškolnímu vzdělávání (str. 64) Rádi bychom doplnili, že zavedení povinného posledního roku školní docházky pro děti ve věku 5 let se dotýká i dětských skupin, které vznikly v roce 2014 pod MPSV.	Neakceptováno Připomínka není jasná. Podle § 34a školského zákona se povinné předškolní vzdělávání vykonává v mateřské škole, přípravné třídě ZŠ či individuálním způsobem. Dětské skupiny nejsou zařízeními, v nichž lze povinné předškolní vzdělávání vykonávat. Zpráva toto ani netvrdí a povinné předškolní vzdělávání vztahuje na všechny děti.
	K části 6.3 Systém ochrany práv dětí (str. 62) V části III. materiálu „Zpráva o stavu lidských práv v ČR v roce 2016“ (dále jen „Zpráva“) jsou v kapitole 6.3 <i>Systém ochrany práv dětí</i> na str. 62 prezentována opatření „nového akčního plánu k provádění Národní strategie ochrany práv dětí na roky 2016 – 2020“. Tento akční plán však nebyl doposud schválen vládou, proto je vhodné jej prezentovat jako návrh Akčního plánu k naplnění Národní strategie ochrany práv dětí na období 2016 – 2020 (dále jen „NAP“), nikoli jako nový NAP. Takto byl dokument představen i v podkladech MPSV ke Zprávě.	Akceptováno Text upraven

	V posledním odst. na str. 61 a v prvním odst. na str. 62 je uveden přehled důležitých opatření obsažených v návrhu NAP a popis dění okolo tohoto strategického materiálu v roce 2016, přičemž je zde opomenuto, že návrh materiálu rovněž obsahuje opatření ke sjednocení systému péče o ohrožené děti (viz tabulka níže). Právě tato opatření jsou největší překážkou, která komplikuje projednání tohoto materiálu vládou, neboť zde panuje rozpor mezi MPSV, MZd a MŠMT o podobě sjednocení systému péče o ohrožené děti. Doporučujeme tyto údaje do Zprávy doplnit. <table><tr><td></td><td>Aktivita</td></tr><tr><td>12.1.</td><td>Legislativní úpravy vedoucí ke sjednocení systému péče o ohrožené děti</td></tr><tr><td>12.1.1.</td><td>Sjednocení systému pobytových služeb pro ohrožené děti a jejich převedení do gesce MPSV po předchozím projednání návrhu souvisejících legislativních změn s kraji</td></tr></table>		Aktivita	12.1.	Legislativní úpravy vedoucí ke sjednocení systému péče o ohrožené děti	12.1.1.	Sjednocení systému pobytových služeb pro ohrožené děti a jejich převedení do gesce MPSV po předchozím projednání návrhu souvisejících legislativních změn s kraji	
	Aktivita							
12.1.	Legislativní úpravy vedoucí ke sjednocení systému péče o ohrožené děti							
12.1.1.	Sjednocení systému pobytových služeb pro ohrožené děti a jejich převedení do gesce MPSV po předchozím projednání návrhu souvisejících legislativních změn s kraji							
	K celému textu Doporučujeme lepší formální kontrolu textu. Jedná se např. o následující úpravy: – na str. 5 poslední věta prvního odstavce je ve větě použito zároveň – „je byl..“ – na str. 24 chybí tečka na konci poslední věty v prvním odstavci v kapitole 2.5. – na str. 55 ve druhé větě posledního odstavce na stránce rozdělit slova mezerou „při osvojení“.	Akceptováno Text upraven						
Ministerstvo zdravotnictví	Zásadní připomínka Bod 3.3. – str. 32 <u>Návrh na odstranění textu:</u> Podoba kontroly používání omezovacích prostředků by měla být upravena i v připravovaném metodickém pokynu. <u>Návrh na doplnění textu:</u> Kontrolu používání omezovacích prostředků u poskytovatelů zdravotních služeb upravuje metodický pokyn Ministerstva zdravotnictví ze dne 1. 7. 2016, č. j. MZDR 19085/2016-26/PRO, zveřejněné na webových stránkách zde: http://www.mzcr.cz/Odbornik/dokumenty/metodika-ministerstva-zdravotnictvi-ke-kontrolam-pouzivani-omezovacich-prostredk 13021 3266 3.html. Současně ministerstvo téma kontrol používání omezovacích prostředků a jejich provádění diskutovalo na konzultačním dni se zástupci krajských úřadů.	Akceptováno Text upraven						
	Zásadní připomínka Bod 3.5. – str. 35/36 <u>Návrh na úpravu textu:</u> „Důvodem jsou především nedostatečné financování jednoho typu služeb v zařízeních druhého typu, tj. zdravotní péče v zařízeních sociálních služeb a sociální péče ve zdravotnických zařízeních. Ve zdravotnických zařízeních mají sociální pracovníci nízké úvazky, které nejsou dostatečně finančně ohodnoceny.“	Akceptováno Text upraven.						

	Naopak v zařízení sociálních služeb, kde jsou například i lidé s Alzheimerovou chorobou, je poskytování zdravotní péče omezeno nespravedlivým systémem úhrad, jelikož veřejné zdravotní pojištění pokrývá jen 2/3 skutečných nákladů ošetřovatelské péče a rehabilitační péče se neproplácí vůbec. Někteří poskytovatelé pak své klienty z těchto důvodů zanedbávají.“ Problematika tzv. zdravotně – sociálního pomezí je dlouhodobě diskutována, nelze nicméně souhlasit s tvrzením, že poskytování zdravotní péče v zařízeních sociálních služeb je „omezeno nespravedlivým systémem úhrad“ nebo, že „rehabilitační péče se neproplácí vůbec“. Taková tvrzení neodpovídají skutečnosti. Úhrady z veřejného zdravotního pojištění jsou kalkulovány tak, aby pokrývaly náklady na zdravotní služby poskytované v těchto zařízeních. Z veřejného zdravotního pojištění však z povahy věci nelze hradit sociální služby, které jsou klientům zároveň poskytovány. Rehabilitační péče je pak hrazena všem pojištěncům, kteří na ni mají nárok, mj. ovšem za předpokladu, že ji poskytuje poskytovatel zdravotních služeb, který k tomu má příslušné oprávnění, resp. zdravotnický pracovník odpovídající profese a odbornosti. Tvrzení, že rehabilitační péče se v těchto zařízeních neproplácí vůbec, tedy neodpovídá skutečnosti. Žádáme proto o úpravu textu tak, aby zohledňoval výše uvedené.	
	Bod 3.3. – str. 32 Bod 3.4. – str. 33 Návrh na aktualizaci textu: Již došlo k přijetí novely zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, provedené zákonem č. 202/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony a je tak potřebné text v prvním odstavci bodu 3.4. aktualizovat a upravit dle skutečně přijatého znění.	Akceptováno Text upraven
	Bod 3.3. – str. 31 Návrh na úpravu textu: doporučujeme doplnit číslo a název zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, přímo do textu, a upřesnit, že tento zákon již nabyl účinnosti.	Neakceptováno Uvedené informace jsou uvedeny v poznámce pod čarou.
Ministerstvo vnitra	Bez připomínek	
Ministerstvo pro místní rozvoj	Zásadní připomínka MMR požaduje uvedený text: <i>„Odstraňování nebezpečných staveb je dlouhodobým problémem, který řeší mnoho obcí. Zákonná úprava je jasná: Pokud stavba ohrožuje okolí, například hrozí zřícením, vyzve stavební úřad vlastníka k nápravě. Pokud ten zůstane nečinný, musí nápravu provést stavební úřad – tedy provést zabezpečovací práce či stavbu přímo odstranit a</i>	Akceptováno Text upraven.

	<i>náklady poté vymáhat po vlastníkov. V praxi se to ale často neděje. Příslušná obec nemá v rozpočtu peníze na rozsáhlé stavební či demoliční práce a vymození po vlastníkov je často náročné až nemožné. Po četných urgencích ze strany obcí a zejména po opakovaných žádostech od ochránkyně připravilo Ministerstvo pro místní rozvoj návrh variant řešení. V roce 2017 by měla vláda konečně předložit řešení, a to pravděpodobně formou zvláštního dotačního programu.“</i> nahradit následujícím textem: „Odstraňování nebezpečných staveb je dlouhodobým problémem, který řeší mnoho obcí. Zákonná úprava je jasná: stavební úřad má pravomoc nařídit rozhodnutím vlastníku stavby neodkladné odstranění stavby, pokud ohrožuje okolí takovým způsobem, že hrozí zřícením a pravomoc nařídit provedení nutných zabezpečovacích prací, v případě, že ji není nutné neodkladně odstranit. Zajistit neodkladné odstranění stavby i provedení nutných zabezpečovacích prací je povinností vlastníka stavby. Pokud hrozí nebezpečí z prodlení, zajistí odstranění stavby nebo nutné zabezpečovací práce stavební úřad prostřednictvím stavebního podnikatele. Pokud stavební úřad zajistil provedení těchto prací stavebním podnikatelem a pokud se vlastník se stavebním podnikatelem nedohodl na úhradě nákladů, uhradí je a na vlastníkov vymáhá obec, jejíž obecní úřad je stavebním úřadem. V praxi se to ale často neděje. Příslušná obec to obvykle zdůvodňuje tím, že nemá v rozpočtu peníze na rozsáhlé stavební či demoliční práce a vymození po vlastníkov je často náročné až nemožné. Na základě usnesení vlády č. 56 /2017 z ledna 2017 Ministerstvo pro místní rozvoj připravuje materiál do vlády, ve kterém budou nastíněny možné varianty řešení způsobu poskytování finančních prostředků ze státního rozpočtu na zajišťování výkonů rozhodnutí stavebních úřadů ve veřejném zájmu. Konkrétně bude uvedená problematika řešena až na základě výsledku vládního projednání tohoto materiálu.“ Odůvodnění: MMR k uvedenému odstavci uvádí, že se jedná o složitou problematiku a že její řešení není pouze na straně MMR. Nejenže danou problematiku upravuje několik právních předpisů, které jsou v gesci různých ústředních správních úřadů, ale na vzniku tohoto nepříznivého stavu se podílí též současný spojený model veřejné správy. Příslušná ustanovení stavebního zákona, která opravňují stavební úřady ukládat (nařizovat) povinnosti ve veřejném zájmu, obsahovala již předchozí právní úprava – stavební zákon č. 50/1976 Sb. Situace se zásadně změnila v roce 2000, kdy vznikly územní samosprávy, které ze zákona vykonávají i státní správu v přenesené působnosti, a jak se během uplynulých let ukázalo, v rozpočtech obcí nejsou dostatečné finanční prostředky na zajištění nařízených exekucí. Ke zhoršení situace pak významnou měrou přispěl nevhodně nastavený systém výplaty sociálních dávek v oblasti bydlení,	
--	---	--

	který nastartoval podnikání vlastníků staveb ve špatném technickém stavu – tzv. „podnikání s chudobou“. MMR bylo v minulosti ze strany MF ujišťováno, že v souvislosti s přijetím nového stavebního zákona (zákon č.183/2006 Sb., účinnost od 1. 7. 2006) byl navýšen příspěvek na výkon státní správy krajů o 50 mil. Kč, přičemž více než polovina z této sumy měla být určena ke krytí nákladů na provádění výkonů rozhodnutí tj. neodkladné odstranění stavby, nutných zabezpečovacích prací, který by kraje mohly podle potřeby uvolňovat pro jednotlivé obce se stavebním úřadem. Nyní podle názoru MF a MV není příspěvek vhodný k financování výdajů, které jsou nahodilého a jednorázového charakteru. Finanční prostředky na výkon státní správy se vyčleňují k vytvoření potřebného počtu míst, jejichž prostřednictvím úředníci agendu státní správy v přenesené působnosti vykonávají. Připravovaný materiál MMR tuto situaci podrobněji popisuje a navrhuje vládě možné varianty řešení způsobu poskytování finančních prostředků.	
Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy	Ke kapitole 2. Právo na soudní a jinou právní ochranu: Kapitola by měla zahrnout problematiku bezplatné právní pomoci. V ČR je úprava bezplatné právní pomoci roztržštěná a bezplatná právní pomoc není reálně dostupná všem, kteří to potřebují. V praxi se pak stává, že účinně hájit svá práva mohou často jen ti, kteří na to mají prostředky a dochází k situacím, kdy pachatelé trestných činů disponují právním zástupcem, kdežto poškozená osoba je bez právní pomoci, protože je pro ni nedostupná. V demokratickém právním státu však musí mít všichni stejnou možnost v přístupu k právu a spravedlnosti. Proto žádáme, aby byla kapitola 2. o dané informace doplněna.	Neakceptováno Jakkoliv je tento problém velmi významný, kapitola je již tak poměrně dlouhá. Nicméně systém bude předmětem příští zprávy, neboť se dají očekávat jeho alespoň určité změny na základě schválené novely zákona o advokacii.
	Ke kapitole 5.3. Diskriminace na základě pohlaví: Kapitola by měla zahrnout problematiku diskriminace na základě pohlaví, která se projevuje nízkou účastí žen v rozhodovacích pozicích ve veřejném i soukromém sektoru. Zastoupení žen v Poslanecké sněmovně, v Senátu, i v zastupitelstvech měst a obcí ČR je stabilně velmi nízké. Zastoupení žen dlouhodobě nedosahuje ani 30% hranice, která je v odborné literatuře i v rámci dobré praxe považována za tzv. hranici kritickou pro možné prosazování zájmů jakékoliv skupiny či menšiny. Podobně je tomu v oblasti soukromé. V obou oblastech pak výrazně ČR zaostává za zeměmi EU. Ženy v ČR nemají možnost se reálně podílet na chodu společnosti stejnou měrou jako muži a v praxi nemohou ovlivňovat chod věcí veřejných, ačkoliv argumenty pro vyrovnávání zastoupení žen a mužů v rozhodovacích pozicích jsou nezpochybnitelné. Přestože návrhy legislativních opatření pro zvýšení rovnováhy reprezentace obou pohlaví na politické úrovni byly předloženy, tyto návrhy nebyly vládou přijaty. Velmi významným krokem proto v tomto ohledu je přijetí Akčního plánu pro vyrovnané zastoupení žen a	Neakceptováno Uvedenými skutečnostmi se podrobně zabývá Zpráva za rok 2016 o rovnosti žen a mužů a o naplňování Vládní strategie pro rovnost žen a mužů v ČR na léta 2014 – 2020 předložená vládě dne 31.5.2017 a Zpráva za rok 2016 o naplňování Akčního plánu pro vyrovnané zastoupení žen a mužů v rozhodovacích pozicích na léta 2016 – 2018 a Doporučení Rady vlády pro rovnost žen a mužů směřující k odstraňování překážek a k vytváření

	mužů v rozhodovacích pozicích na léta 2016-2018, který vláda schválila usnesením č. 632 dne 11. července 2016 (viz: https://www.vlada.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/dokumenty/zakladni-dokumenty-rady-123714/www.vlada.cz/cz/ppov/rovne-prilezitosti-zen-a-muzu/dokumenty/akcni-plan-pro-vyrovnane-zastoupeni-zen-a-muzu-v-rozhodovacich-pozicich-na-leta-2016---2018-147260/). Navrhujeme, aby byla kapitola 5.3. o tyto skutečnosti doplněna.	podmínek pro vyrovnané zastoupení žen a mužů v rozhodovacích pozicích, která bude vládě předložena dne 24.7.2017.
	Ke kapitole 5.3. Diskriminace na základě pohlaví, odstavec první, věta druhá: Ve druhé větě prvního odstavce se uvádí: „Na rozdíly v platech jsou navázány další rozdíly...“. Doporučujeme doplnit tuto větu následovně: „Na rozdíly v platech a mzdách jsou navázány další rozdíly...“. Takto by byl jev popsán odborně správně a současně vystihuje realitu nerovného odměňování žen a mužů jak ve veřejném, tak v soukromém sektoru.	Akceptováno Text upraven.
	Ke kapitole 6.2. Násilí na dětech: K tomuto tématu se vztahuje rovněž skutečnost, že řada dětí je svědky domácího násilí mezi partnery. Z výzkumu proFem z roku 2016 vyplynulo, že děti byly svědky domácího násilí mezi partnery ve 45,2 % případů. Pokud se toto číslo zobecní na celou populaci, získáme počet 557 000 případů, kdy bylo dítě někdy v životě přítomno domácímu násilí mezi partnery. Z toho v řadě případů byly děti svědky opakovaně. (Viz: Ekonomické dopady domácího násilí v oblasti zdraví, proFem, o.p.s. 2016.) O závažnosti dopadu domácího násilí na děti jako svědky domácího násilí vypovídá také např. zpráva UNICEF (viz: https://www.unicef.org/media/files/BehindClosedDoors.pdf). Doporučujeme tyto informace doplnit do textu kapitoly 6.2.	Akceptováno Text upraven
Ministerstvo zahraničních věcí	V kapitole 1. Mezinárodní a evropská dimenze lidských práv, podkapitole 1.1. OSN, pasáži Projednání periodické zprávy České republiky o plnění Úmluvy o odstranění všech forem diskriminace žen se navrhuje formulovat třetí odstavec (str. 7 textu) tak, aby zněl: <i>Výbor na základě předložené zprávy i informací vzešlých z jednání s delegací vydal doporučení, které zaslal ČR. V doporučeních mj. upozornil na nedostatečné povědomí o úmluvě mezi odbornou i širokou veřejností a doporučil proto začlenit ji do vzdělávání pro soudce, státní orgány a další subjekty. Doporučil rovněž posílit postavení obětí diskriminace anebo uplatnit speciální opatření na podporu participace žen v politickém životě a ve vedoucích pozicích a vést kampaně proti genderovým stereotypům např. ve vzdělávání či zaměstnanosti a vědě. V oblasti boje proti násilí na ženách doporučil posílit výcvik policie a služby poskytované obětem násilí a postih pachatelů násilí. Doporučil rovněž věnovat pozornost rozdílům v platech mezi muži a ženami (gender pay gap) či službám péče o děti pro pracující ženy. V oblasti práva na zdraví vyzval k poskytnutí podpory a odškodnění obětí nedobrovolných sterilizací, k řádnému</i>	Akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky.

	vyšetření této praxe, jakož i k zajištění potrestání pachatelů. V oblasti porodnické péče Výbor doporučil urychlit přijetí zákona o právech pacientů, přijmout a naplňovat protokoly normální porodnické péče zajišťující respekt k právům pacientek a prevenci zbytečných lékařských zásahů spolu s monitorováním kvality porodnické péče a povinným vzděláváním všech zdravotnických pracovníků o právech pacientů a v neposlední řadě ustavit prenatální péči umožňující efektivní hodnocení vhodnosti domácího porodu a zajistit ženám možnost родit doma a využít přitom služeb porodních asistentek jako bezpečnou a finančně dostupnou variantu. Z dalších oblastí se doporučení týkala např. zdravotního pojištění cizinců či jejich detence v uzavřených zařízeních. Doporučení byla následně zveřejněna na stránkách Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů a jejich naplňování bude předmětem další zprávy v roce 2020.	
	V kapitole 4. Hospodářská a sociální práva, podkapitole 4. 5. Právo na ochranu zdraví se navrhuje formulovat druhý odstavec (str. 44 textu) tak, aby zněl: <i>Velké pozornosti odborné i laické veřejnosti se dočkal rozsudek velkého senátu ESLP ve věci domácích porodů. Stěžovatelky se obrátily na soud se stížností, podle které je porušeno jejich právo na soukromý a rodinný život, jelikož jim stát neposkytuje zázemí k provedení domácího porodu, resp. zakazuje porodním asistentkám při domácím porodu asistovat. Velký senát potvrdil předchozí rozhodnutí. Konstatoval, že jednotlivé státy mají značnou volnost pro úpravu pravidel porodů. Výběr místa a způsobu porodu spadá do práva na ochranu soukromého života, zásah do tohoto práva však může být odůvodněn ochranou života a zdraví novorozence i matky. Zásah ČR do práv žen označil soud za přiměřený v rámci národní míry uvážení, a proto zásah do práva na respektování soukromého a rodinného života neshledal. Soud také uznal snahy ČR o zlepšení situace v českém porodnictví a vyzval k jejich pokračování průběžnou revizí legislativních ustanovení tak, aby reflektovala stav medicínského a vědeckého poznání a při tom plně respektovala práva žen v oblasti reprodukčního zdraví.</i>	Akceptováno jinak Text upraven podle obdobné připomínky Ministerstva spravedlnosti.
Ministerstvo životního prostředí	Zásadní připomínka Požadujeme vysvětlení, proč nebyly do pasáže 4.7 Právo na příznivé životní prostředí zapracovány podklady, které si Úřad vlády na MŽP vyžádal dopisem ze dne 8. 2. 2017 (č. j. 2877/2017-OLP), na nějž MŽP odpovědělo zasláním uvedených podkladů e-mailem dne 10. 3. 2017. V dotčené kapitole se naopak objevuje text zcela jiný, z hlediska práva na příznivé životní prostředí převážně irelevantní.	Akceptováno Podklady MŽP byly zapracovány dodatečně.
Místopředseda vlády pro vědu, výzkum a inovace	Zásadní připomínka Požadujeme tvrzení „státy mají učinit z rovnosti na základě pohlaví jeden z hlavních principů své činnosti“ na str. 6 přepracovat. <u>Odůvodnění:</u>	Akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky:

	Domníváme se, že se jedná o zavádějící tvrzení; nejedná se o hlavní roli. Státy mají povinnost zabezpečit rovnoprávnost mužů a žen při využívání všech hospodářských, sociálních, kulturních, občanských a politických práv. Zásadní připomínka Požadujeme aktualizovat stav projednávání novely insolvenčního zákona (sněmovní tisk č. 1030) na str. 22 včetně doplnění informace o tom, že sice usnadňuje oddlužení, ale zasahuje do práv věřitelů. <u>Odůvodnění:</u> Daná novela se již do konce volebního období nestihne přijmout mimo jiné proto, že zásadně zasahuje do práv věřitelů.	Neakceptováno Návrh přináší kroky, které mají řešit současnou situaci, která je nepříznivá jak pro dlužníky, tak pro věřitele. Obsahuje opatření, která jsou i ve prospěch věřitelů (např. splácení dluhu ve splátkách doprovázené zpeněžením dlužnickova majetku). Nelze tedy seznat žádný zásah do práv věřitelů. Připomínkové místo s vypořádáním souhlasí
	Zásadní připomínka Požadujeme aktualizovat stav projednávání u zákona o sociálním bydlení (str. 41 a násl.). <u>Odůvodnění:</u> Vláda se rozhodla návrh zákona dále neprojednávat.	Akceptováno Text upraven ve smyslu připomínky
	Zásadní připomínka Požadujeme na str. 65 vypustit větu „Ústavní soud tak možná řádně nedocenil specifické právní postavení dítěte a závazky ČR vůči němu plynoucí z mezinárodního práva.“ a celou kapitolu 6.6 upravit k větší proporcionalitě, která by odpovídala nálezu Ústavního soudu. <u>Odůvodnění:</u> Domníváme se, že výše uvedené hodnocení Ústavního soudu zpracovatelem je zcela nepatřičné a v oficiálním znění Zprávy o stavu lidských práv v České republice v roce 2016 nemá co dělat. Místo představení samotného nálezu Ústavního soudu se předmětná kapitola nepřiměřeně věnuje odlišnému stanovisku.	Akceptováno jinak Kapitola 6.6. byla po doporučující připomínce Ústavního soudu vypuštěna.
	V rámci kapitoly 4.4 doporučujeme jako příklad dobré praxe uvést projekt města Brna „Rapid Re-Housing“.	Akceptováno Na praxi v Brně odkazovala již poznámka pod čarou 268, nově byl výslovně doplněn odkaz na tento projekt. Projektu Rapid Re-Housing byl věnován výraznější prostor ve Zprávě za rok 2015.

Kancelář veřejného ochránce práv	Zásadní připomínka kapitola 7.1, čtvrtý odstavec Ve zprávě je uvedeno: „Proto nelze po cizincích využívání systému VISAPPOINT požadovat.“ Navrhuji tuto větu vypustit, nebo ji upřesnit následovně: „zahájení řízení o pobytové oprávnění nelze podmiňovat registrací v systému Visapoint“. Takováto formulace je v daném kontextu přesnější.	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Kapitola 7.1, pátý odstavec Navrhuji vypustit větu: „Rozhodující je, aby se žádost dostala jakkoliv do dispozice příslušného orgánu.“ Z judikatury Nejvyššího správního soudu v roce 2016 nelze vyvodit tento závěr. Žádost musí být podána v souladu se správním řádem a se zákonem o pobytu cizinců, tj. měla by být podána osobně, pokud se nejedná o odůvodněný případ, kdy zastupitelský úřad může od této povinnosti upustit. Např. žádost zaslaná poštou na zastupitelský úřad v zemi, kde je registrace v systému Visapoint možná a volné termíny jsou pravidelně nabízeny a pokud by cizinec neprokázal individuální důvody pro upuštění od povinnosti osobního podání, by nebyla řádně podána.	Akceptováno Text upraven.
	Zásadní připomínka Kapitola 7.2, první odstavec Požaduji poznámku pod čarou 436, která odkazuje na naši zprávu („zpráva o činnosti NPM str. 11n.“) přesunout za větu, která je zakončena „a je hlídán nadále psy“. Informace z následujících dvou vět ¹⁷ nevyplývají z naší zprávy. Doporučuji zde uvést jiný zdroj zjištění těchto skutečností.	Částečně akceptováno Text upraven a doplněn podle vzájemné dohody.
	Zásadní připomínka Kapitola 7.2, poslední odstavec Návrh nového systému přístupu k právní pomoci ve vztahu k cizincům omezeným na svobodě jsem kritizovala z obav, že podle navržené úpravy by právní poradenství poskytované advokáty nebylo schopno cizincům zajistit včasnou právní pomoc. S ohledem na mimořádně krátké lhůty v cizineckých řízeních jsem například navrhovala, aby lhůty ve správním řízení byly po dobu rozhodnutí o právním poradenství stavěny. Mé obavy vzbuzovalo i to, že Správa uprchlických zařízení měla odhadovat nutnou délku poradenství, ačkoli obvykle není schopna posoudit právní složitost případu daného cizince. Od regulační náhrady navíc nebyli osvobozeni žadatelé o mezinárodní ochranu mimo detenční zařízení. Delší časový rozsah	Částečně akceptováno Text uveden do souladu s aktuální verzí zákona.

¹⁷ Konkrétně „Jako další opatření se chystá i výměna oděvů bezpečnostní agentury, která však i nadále v areálu zůstává. Probíhají i další úpravy, např. výměna nábytku v ubytovacích objektech“.

	poskytování právního poradenství - 4 hodiny ročně, kterým se mělo odlišovat právní poradenství v zařízeních pro zajištění cizinců, nakonec není součástí novely schválené Poslaneckou sněmovnou (24. května 2017) (č. sněm. tisku 853), a proto ho navrhuji neuvádět.	
	Kapitola 1.2, třetí odstavec na str. 13 Zde zmíněný příklad, kdy je třeba chránit osobní údaje i v každodenní úřední činnosti, míří na situace, v nichž může docházet k tomu, že při hromadném doručování veřejnou vyhláškou na úřední desce je zveřejněno víc informací, než je nezbytně nutné. Zmíněné metodické doporučení stanoví, že k identifikaci adresátů vyvěšovaných písemností postačí uvedení jména a příjmení a stručné vymezení věci, není však už nutné doplňovat datum narození či bydliště. V řízení s velkým počtem účastníků se podle § 144 správního řádu doručují písemnosti veřejnou vyhláškou nikoliv vývěskou, proto navrhuji slovo „vývěskou“ nahradit slovem „vyhláškou“. Dále slovo „rodné číslo“ navrhuji nahradit slovem „datum narození“, neboť za údaj umožňující identifikaci je vedle jména a příjmení považováno datum narození a místo trvalého pobytu (srov. § 18 odst. 2 správního řádu), nikoliv rodné číslo.	Akceptováno Text upraven
	kapitola 7.1, čtvrtý odstavec Navrhuji do poznámky pod čarou 424 doplnit také odkaz na výsledky monitoringu systému Visapoint: https://www.ochrance.cz/fileadmin/user_upload/ochrana_osob/ZARIZENI/Zarizeni_pro_cizince/Visapoint_prehled_monitoringu_srpen_2016_az_kveten_2017.xlsx	Akceptováno Text doplněn.
	kapitola 7.1, pátý odstavec Ve větě „Pokud příslušný orgán žádosti podané jiným způsobem, než přes systém VISAPOINT,...“ navrhujeme upřesnit následovně: „Pokud příslušný orgán o žádosti podané v souladu se zákonem, avšak bez řádné registrace v systému Visapoint, nerozhodne...“. Žádost se totiž nepodává „přes systém Visapoint“, prostřednictvím tohoto systému se sjednává termín k podání žádosti.	Akceptováno Text upraven
	kapitola 7.1, pátý odstavec Ve vztahu k předposlední větě tohoto odstavce upozorňuji na novelu zákona o pobytu cizinců sněmovní tisk 990/0, která zavádí do zákona § 169f. Tímto ustanovením se stanoví povinnost žadatele předem si sjednat termín osobního podání žádosti o udělení dlouhodobého víza nebo žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu způsobem, který zastupitelský úřad zveřejní na své úřední desce.	Částečně akceptováno Problematika bude nadále sledována i v příští zprávě.
	Kapitola 7.2, druhý odstavec Zpráva uvádí: „V případě, že se na území ČR dostane dítě, které nedoprovází dospělá	Akceptováno Text upraven podle připomínky

	osoba, je prozatímně umístěno do dětského domova.“ Navrhuji upřesnit v hlavním textu, že nezletilé osoby bez doprovodu se umísťují do diagnostického ústavu Zařízení pro děti – cizince (tj. nikoliv do zařízení, které by bylo dětským domovem ve smyslu zákona č. 109/2002 Sb.). Pouze děti, které v ČR žijí již déle a nemají jazykovou bariéru, jsou umísťovány do dětských domovů.	MPSV.
	Kapitola 7.3, první odstavec V této části se používá pojem „azyl“, ačkoli přesnější je pojem „mezinárodní ochrana“. První z uváděných rozsudků (sp. zn. 8 Azs 171/2015 ze dne 8. 4. 2016) se vůbec netýká žadatele o mezinárodní ochranu, a podle mého názoru do této části zprávy nadepsané Mezinárodní ochrana není vhodně zvolený, spíše by mohl spadat do předchozí pasáže o nelegální migraci. Dovoluji si také poukázat na překlep „non-refoulment“ (správně „non-refoulement“).	Částečně akceptováno Text přemístěn do předchozí kapitoly a pojem azyl na vhodných místech nahrazen pojmem mezinárodní ochrana.
	Kapitola 7.3, poslední odstavec U nálezu Ústavního soudu k předkládání nových skutečností v průběhu řízení o žalobě ve věci mezinárodní ochrany si dovoluji poukázat na to, že do dnešní doby nebyl transponován čl. 46 odst. 3 směrnice 2013/32 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (přepracované znění), který měl zavést povinnost soudů přezkoumávat žaloby v těchto věcech <i>ex nunc</i> . Z poznatků ochránce vyplývá, že soudy považují tento nedostatek za vážný, neboť na transpozici by měla navazovat zajištění systému na vyhledávání nových informací o zemích původu soudům. Odkazuji například na články k tomuto tématu: http://hlidacipes.org/specialni-tribunaly-pro-uprchliky-jen-tak-nevzniknou-jejich-agendu-v-tichosti-prevzaly-soudy/	Neakceptováno Tato otázka by vyžadovala hlubší analýzu, která v současnosti již není časově možná. Pokud bude v budoucnu aktuální, mohou se jí věnovat další zprávy.
Ústavní soud	V kapitole 2. Instituce ochrany lidských práv je na str. 5-6 zmíněna Sbírka rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, je ale opomenuta Sbírka soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu a Sbírka nálezu a usnesení Ústavního soudu.	Částečně akceptováno Sbírky doplněny do poznámky pod čarou.
	V kapitole 1.2 Ochrana soukromí a osobních údajů je na str. 13 obsáhle pojednáno o nálezu sp. zn. Pl. ÚS 3/14 ze dne 20. 12. 2016 (73/2017 Sb.), aniž by však na něj bylo explicitně odkázáno, jak je činěno v jiných případech.	Akceptováno Text upraven
	V kapitole 1.5 Právo shromažďovací jsou na str. 17 rozebrány zásahy související s demonstracemi při příležitosti návštěvy čínského prezidenta, Ústavní soud o související právní úpravě nedávno rozhodoval v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 21/16 ze dne 27. 6. 2017.	Akceptováno částečně Rozhodnutí doplněno do poznámky pod čarou, podrobnější prostor mu bude věnován ve Zprávě za rok 2017.
	V kapitole 3.3 Zacházení s osobami ve zdravotnických zařízeních je na str. 32 nesprávně citován nálezu Ústavního soudu, správná citace zní - nálezu sp. zn. I. ÚS 1974/14 ze dne 23. 3. 2015.	Akceptováno Text upraven

	V kapitole 4.1 Pracovní právo a zaměstnanost je na str. 37/38 nepřesně interpretován nálezn Ústavního soudu. Jeho popis budí dojem, že Ústavní soud souhlasil s postupem obecných soudů, přičemž ale ve skutečnosti rozhodnutí krajského soudu i Nejvyššího soudu zrušil, nikoliv s nimi vyslovil souhlas, jak je uvedeno v textu.	Akceptováno Text upraven
	v kapitole 5.6 Diskriminace na základě sexuální orientace je na str. 55 je věta v úvodním odstavci uvozena slovy: „Podle Ústavního soudu...“, přičemž končí odkazem na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva. Je tedy nejasné, jestli je citován Ústavní soud nebo Evropský soud pro lidská práva. Celá pasáž začínající touto větou by měla být proto upřesněna.	Vysvětleno Poznámka pod čarou pouze podporuje závěr Ústavního soudu.
	V kapitole 6.6 Právo na rodinný život je na str. 65 v prvním odstavci popisován nálezn Ústavního soudu ještě z roku 2015, který už byl zmíněn v loňské zprávě o stavu lidských práv (nálezn sp. zn. Pl. ÚS 10/15 ze dne 19. 11. 2015 (44/2016 Sb.)), nabízí se nahradit ho jinou zajímavou judikaturou Ústavního soudu k této problematice za rok 2016.	Akceptováno Text upraven
	Doporučuji odstranit pravopisné chyby či překlepy v celém textu, sjednotit uvádění dat na slovní nebo číselné (14. 4. vs. 14. dubna), sjednotit citování rozhodnutí Ústavního soudu (někdy se objevuje s odkazem na Sbírku zákonů, někdy bez ní).	Akceptováno Text upraven

V Praze 4. září 2017
 Vypracoval: Mgr. Jakub Machačka

Podpis: